

9 Да ли благодарн на Оновова раба, защото направих ти това що мѣ заповѣда: не мислимъ (да мѣ благодарн).

10 Тѣкъ и вѣе, когато направите сички те ошѣ (работы) што ви са заповѣданы, говорѣте: че смераки непотрѣбни: защото онова што бѣхмѣ длжны да направимѣ, направихмѣ.

11 И когато той шиваше во Иерусалимъ, замѣнѣваше презъ Самарѣя, и презъ Галилея.

12 И като влѣзеше въ нѣкое село, срѣшнаха го десетъ прокажени мѣжѣ, който се запрѣха ѿ далече:

13 И оны вдигнаха гласъ, и рекоха: Исусе Оучителю, помилуй ны.

14 И Исусъ като ги видѣ, рече имъ: идѣте та се покажете на свѣщенныи те. И оны като шиваха ѿчистишасѣ.

15 И единъ ѿ нихъ като видѣ, защо исцѣлѣ, вѣрнасе, и съ голѣмъ гласъ прославляваше Бга:

16 И падна съ лицѣ то си на позѣ те мѣ, и благодареше мѣ: и той бѣше Самарянинъ.

17 И шговорн Исусъ, и рече: не ѿчистишались и десетъ те; а девѣтъ те гдѣ са;

18 Не найдѣхались и оны

да се вѣрнатъ да дадѣтъ слава на Бога, токму тоа иноплемѣнникъ;

19 И рече мѣ: стани та си иди вѣра та твоѣ те спасе.

20 И Фарисеее те го попытѣха: когда ще да дойде царство то Бжѣе; шговори, и рече имъ: не ще да дойде царство Бжѣе съ вѣрденѣ:

21 Нито ще да рѣчатъ: это тѣка, или это тамъ ѣ: защото это, царството Бжѣе внѣтре въ васъ ѣ.

22 И рече на оученицы те си: ще дойдатъ дни, когато ще да пожелаѣте единъ ѿ дни те на ошѣна челоѣческаго да видѣте: и не шѣте да го видѣте.

23 И ще да ви рѣчатъ: это тѣка ѣ, это тамъ ѣ: да не ислѣзете, нито да потѣрчѣте (да го намѣрите).

24 Защото каквѣто свѣткѣвица та, която като свѣтка ѿ единшѣтъ край подъ некѣ то, свѣти дори до другѣтъ край подъ некѣ то: такѣ ще да бѣде и ошѣна челоѣческѣй въ своѣатъ си дѣнь

25 И първо трѣбѣва да пострада многѣ, и да се оучничижи ѿ тоа родъ.

26 И каквѣто бѣдѣ въ дни те ныѣшны такѣ ще бѣде и въ дни те на ошѣна челоѣческаго.

27 Идѣха, пиѣха, жѣнѣхасѣ и за мѣжѣ се оудѣваха до